Τῇ 17ῃ Σεπτεμβρίου 1915 Ἄδριαν

Ἀγαπητέ μου Ἀνδρέα

Ἀκριβῶς τώρα μὲ [redacted] ἐπιστρέφει
τὸ γράμμα σου ἀπὸ τὸ Βροῦμ. Δὲ σοῦ ἔγραψα τόσες
μέρες γιατὶ ἡ Δόμνα Καμπύση ἦταν ἀνάμεσα μᾶς μιὰ
φορὰ τὸ μεσημέρι ἐνῶ ἐσὺ ἔλειπες, καὶ ἔτσι μοῦ
φαίνεται πὼς δὲν ἔχει νόημα νὰ σοῦ γράφω
ἐκεῖνα ποὺ μποροῦμε νὰ πούμε ἀπὸ κοντά. Ἐκεῖ
ὅμως ποὺ ἔλειπες ἐσὺ ἔγραφα σχεδὸν κάθε μέρα
καὶ ἔλαβα ἀπὸ σένα μόνο δύο γράμματα. Ἐλπίζω
νὰ ἔχεις καλὰ νέα ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ ἐσὺ καλὰ
καὶ ἐλπίζω νὰ μὴν ἔχεις ἀνησυχίες. Ἐγὼ εἶμαι
καλὰ καὶ ἡ Δόμνα ἐπίσης. Ἔχουμε ὅμως μεγάλο κρύο
ἐδῶ πάνω, φορέσαμε ἤδη τὰ ζεστά μας ἐσώρουχα
καὶ ἐγὼ ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ τὸ παλτό μου. Ἐπίσης ἔχω
ἀνάγκη ἀπὸ τὰ γάντια μου καὶ τὸ μαντήλι μου
καὶ ἐπειδὴ δὲν μπορῶ νὰ [redacted] σκέφτομαι
μήπως ἐσὺ θὰ μποροῦσες νὰ τὰ φέρεις μαζί σου
ὅταν θὰ ἔρθεις. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ξέρω πότε θὰ
ἔρθεις, [redacted]. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐγκρίνω τὴν μικρὴ
ταξιδιωτικὴ σου μὲ τὸν Ἀλέκο καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ
διασκεδάσατε καλά. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τίποτε ἄλλο.
Ἐπιστρέφω τὸ γράμμα τοῦ Ἀλέκου. Ἐγὼ τὸν ἔχω
ξεχάσει ἐντελῶς. Ἐπίσης τὸ γράμμα τοῦ Ἀλέκου
ἐπιστρέφω καὶ τὸ γράμμα τοῦ Ἀνδρέα. Ἐγὼ δὲν
ἔχω τίποτε ἄλλο νὰ σοῦ πῶ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος
ἀντίο καὶ σὲ ἀναμένω ἐδῶ.

Ἡ πιστή σου Μητρόδωρα

Ἄδριαν

Hotel Metropole

Ἐν Δουϊσβοῦργο ἀπέναντι τὸν
Σταθμό